

A E ALIANSA I E PLAN (ANTEPROYEKTO)ANG TIPAN:

❖ ANG DUGO NG TIPAN (Exodo 24:1-6, 8)

- Kinilala ng Diyos ang Israel bilang isang bayan (12 hanay); Lalo niyang pinahahalagahan ang mga kabataan; at Kanyang ipinagkatiwala ang kanyang sarili sa bawat tao nang paisa-isa (pagwiwisik ng Kanyang dugo sa kanila).
- Nais ng Diyos na makipagrelasyon sa atin, sa bawat isa at bilang isang komunidad ng mga mananampalataya.

❖ ANG KATUPARAN NG TIPAN (Exodo 24:7)

- Sa ganap na katapatan, nangako ang mga tao na tutuparin ang tipan. Ang pangakong iyon ay panandalian lamang (Ex. 32:8).
- Ang sumunod na henerasyon ay nangako rin na tutupad sa tipan (Jos. 24:18b). Ngunit malinaw na binalaan sila ni Josue: “Hindi kayo makapaglilingkod sa Panginoon” (Josh. 24:19 NIV).
- Ano ang pumipigil sa atin sa pagsunod sa Diyos, sa kabila ng ating mabuting intensiyon?
- Sa likas na katangian, tayo ay masuwayin (Rom. 7:18), at wala tayong magagawa para baguhin ang ating hilig (Rom. 7:24).
- Ngunit kung hahayaan natin Siya, mababago ng Diyos ang ating likas (Ezek. 36:26-27). Siya ay naglilinis, nag-aalis, nagbibigay, at nagtatakda upang masunod natin Siya. Siya lang ang nagpapalakas sa atin (2 Cor. 12:10).

❖ ANG PAGKAIN SA TIPAN (Exodo 24:9-18)

- Gaya ng nakita natin sa halimbawa nina Jacob at Laban, sa sinaunang Silangan ang pagpapatibay ng isang tipan ay may kasamang pagsasalo ng magkabilang panig (Gen. 31:44-54).
- Sa Sinai, nag-alay ang Diyos ng “pagkain ng tipan” sa 74 na tao: sina Moises, Aaron, Nadab, Abihu, at 70 matatanda, na kumakatawan sa lahat ng tao (Ex. 24:9-11).
- Nang itatag ni Jesus ang bagong tipan, ginawa niya rin ang pakikipagsalo sa 12 apostol (Mt. 26:26-28).
- Sa tuwing tayo ay nakikibahagi sa Hapunan ng Panginoon, nirereneo natin ang ating tipan sa Diyos. Sa pamamagitan ng pakikibahagi sa tinapay at alak, ipinagdiriwang natin ang kapatawaran at kaligtasan na mayroon tayo kay Hesus (1 Cor. 11:26).
- Sa kabila ng kanilang sukdulang pagtanggap sa kaligtasan, maging sina Nadab, Abihu, o Judas ay kasama sa “kasunduang pagsasalo” na ito.”

B ANG HUWARAN:

❖ ANG LAYUNIN NG HUWARAN (Exodo 25:1-9)

- Bilang garantiya na tutuparin niya ang kanyang bahagi ng tipan, nagpasya ang Diyos na humayo at manirahan kasama ng mga tao.
- Ngunit ang pisikal na presensya ng Diyos ay mangangahulugan ng agarang kamatayan para sa kanilang lahat (Ex. 33:20). Kaya, inutusan Niya silang magtayo ng isang santuwaryo kung saan maipapakita niya ang kanyang presensya. Ang presensyang ito ay ipinakita sa mga simbolo, dahil ang Diyos ay hindi pisikal na naninirahan sa alinmang templo sa lupa (Mga Gawa 17:24).
- Ipinakita kay Moises ang modelo at binigyan ng tiyak na mga tagubilin para sa pagtatayo nito. Ang mga tao ay hinilingan na mag-ambag ng mga kinakailangang materyales (Ex. 25:2-7).
- Ang santuwaryo at ang templong itinayo ni Solomon ay parehong modelo ng santuwaryo na itinayo sa Langit (Heb. 8:1-2; 1Ki. 8:27, 30).
- Kung ang isang Israelita ay papasok sa santuwaryo, siya ay pumapasok—sa simbolikong paraan—sa mismong presensya ng Diyos... hanggang sa napunit ang tabing nang mamatay si Jesus.

❖ ANG PAGHAHANDA NG HUWARAN (Exodo 31:1-18)

- Bagama't binigyan ng Diyos si Moises ng napakadetalyadong mga tagubilin tungkol sa pagtatayo, hindi Niya sinabi sa kanya ang bawat detalye. Ano ang dapat na hitsura ng tansong hugasan, mga kerubin, mga mitra ng mga saserdote, atbp.? Nagbigay ito ng pagkakataon sa Banal na Espiritu na gumawa sa mga kaloob ng mga tagapagtayo.
- Sa gitna ng mga tagubilin para sa pagtatayo ng santuwaryo, mayroong espesyal na pagbanggit sa Sabado. (Ex. 31:12-17). Ano ang kinalaman ng Sabado sa lahat ng ito?
- Kabanalan ang susi. Upang makalapit sa Banal na Diyos, dapat tayong maging banal tulad Niya. Ang Sabado ay tanda ng kabanalang iyon (Ex. 31:13; Ezek. 20:12, 20).